

„Siciliana“ În Bulgaria

După o sută de spectacole cu Siciliana de Aurel Baranga, prezentate cu „casa închisă“, atât în fața publicului din orașul de reședință cât și a celui din celelalte județe ale Bulgariei, colectivul tinărului teatru dramatic din orașul Razgrad și-a prezentat creația într-o emisiune a postului de televiziune Sofia. Emisiunea s-a bucurat, ca și spectacolele pe scenă, de un deosebit succes. Prin sute de scrisori trimise, din toată țara, atât colectivului teatral cât și postului de televiziune, spectatorii au apreciat atât oportunitatea tematică a lucrării, actualitatea ei, cât și calitatea artistică a satirei scriitorului român.

În lista variatului repertoriu al teatrului din Razgrad, în care sînt înscrise cu deosebire piese inspirate din realitatea zilelor noastre, piesa lui Aurel Baranga se numără printre cele dintîi lucrări ale dramaturgiei românești contemporane. „Tema piesei — mi-a declarat regizorul spectacolului, Tvetan Velev — este foarte apropiată și de realitățile din Bulgaria. Baranga este bine cunoscut în Bulgaria: cunoscut și apreciat ca un autor cu o pană sinceră, cinstită și foarte ascuțită. Pe lângă aceasta, Baranga dispune, ceea ce e important pentru mine ca regizor, de capacitatea de a face foarte clare relațiile reciproce dintre eroii piesei; ei sînt în permanent conflict, în continuă acțiune, orice replică a lor în piesă este o mișcare, condiționată de o gândire logică. Mai presus de toate — ne-a mărturisit tinărul director — cu piesa lui Baranga, teatrul din Razgrad a desfășurat o activitate politică, contribuind la întărirea prieteniei care de veacuri leagă popoarele noastre.“

C. AMARIȚEI

Berliner Festwochen

Ediția 1971 a Festivalului din Berlin („Berliner Festwochen“ — septembrie-octombrie) a prezentat, printre altele, *Hölderlin* — noua piesă a lui Peter Weiss, în montarea regizorului austriac Hans Holmann la „Schiller Theater“, o nouă premieră a lui Samuel Beckett, în regia autorului, la

„Schiller Studio“, — și ca spectacole ale unor trupe străine: *Alice în țara minunilor*, în versiunea lui Project Company din Manhattan și *Scorpio îmblînzită* în viziunea lui Frank Dunlop, turneu al tinărului teatru londonez „Young Vic“.

O nouă piesă de Osborne

La Royal Court Theater a avut loc recent premiera ultimei piese a lui Osborne *La vest de Suez*. Acțiunea se petrece pe o insulă subtropicală (*Caribe*) care și-a proclamat de curînd independența — părăsind Commonwealthul. În montarea lui Anthony Page spectacolul se bucură de prezența prestigiosului actor Ralph Richardson

„Omul la modă“

Omul la modă de George Etherege — comedie din ciclul *Pieselor Restaurației*, care de la premiera absolută, (1676) n-a fost niciodată reluată — a intrat în repertoriul lui Royal Shakespeare Company în regia lui Terry Hands și scenografia lui Timothy O'Brien — cu o distribuție de zile mari: Brenda Bruce, Alan Howard, Vivien Merchant.

Musical-ul, cap de listă

Popularul roman *Mindrie și prejudecată* a lui Jane Austen a fost transformat în musical: *Primele impresii!* Adaptarea lui Barrie Stacey și Anthony Jason continuă șirul de metamorfoze al epiceii clasice engleze în divertismente la zi. Și *Evanghelia după Matei*, transformată într-un popular *musical-rock* — succes al trecutei stagiuni la New York — *Godspell* — a fost adaptată în această stagiune la gustul publicului londonez.

În contingentul tot mai numeros al musicalurilor a intrat și Shakespeare: *Nevestele vesele din Windsor* au devenit... *Distrează-te Johnny...* Spectacolul a inaugurat stagiunea noului Teatru din Birmingham.

Laurence Olivier — James Tyrone

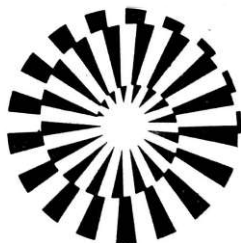
În noua montare a postumei lui O'Neill, *Lungul drum al zilei către noapte*, pe scena Teatrului Național, care va avea loc în luna decembrie — Laurence Olivier va juca rolul lui James Tyrone.

Microfestival de tragedie greacă

În octombrie, pe scena lui „Greenwich Theatre” — s-a desfășurat un microfestival de tragedie greacă: *Antigona* de Sofocle. *Electra* de Euripide — și în reluare *Medeea* de Euripide. Interesul pentru clasicii greci îl confirmă și Parlamentul femeilor, adaptarea regizorului și interpretului grec Minos Volonakis, după *Lysistrata* lui Aristofan, montat pe scena lui Oxford Playhouse. Concomitent regizorul englez James Roose-Evans — semnează regia și scenografia lui *Oedipus Rex* de Sofocle pe scena Teatrului Grec Contemporan din Atena.

„Teatrul de grup“

Noua structură a „teatrului de grup” a dat naștere și unor piese scrise în colectiv. Tânărul dramaturg David Hare autorul piesei de succes *Slag* (Zgură) la Royal Court și a adaptării după *Regula jocului* de Pirandello (la Teatrul Național, cu Paul Scofield și Joan Plowright în rolurile principale), semnează împreună cu alți șase autori textul piesei *Lay-By* (Pune deoparte!), prezentată recent la Festivalul din Edinburgh, text care a stârnit numeroase comentarii pro și contra. Piesa prezintă din diferite unghiuri istoria unei răpiri — fapt divers cules din ziare.

John Gielgud și Anna Calder-Marshall în „Cezar și Cleopatra”

O monografie Gielgud

Proeminenta personalitate artistică a lui Sir John Gielgud este evocată într-o monografie recent publicată în Editura „Heinemann Educational Books Ltd”. Gielgud de Ronald Hauman prezintă într-un expozeu biografic amănunțit, corolat cu un interesant comentariu estetic cariera acestui mare actor care a avut o influență considerabilă asupra teatrului englez contemporan. Prezent de o jumătate de secol pe scenă — John Gielgud („Cavaler” al teatrului alături de Michael Redgrave, Laurence Olivier, Alec Guinness, Ralph Richardson) a impus dispariția tipului de actor vedetă, care strălucea solitar pe scenă, militând pentru marile spectacole omogene, subordonate relevării textului. Pe baza acestor principii s-au creat Royal Shakespeare Company ca și noul Teatrul Național. John Gielgud a jucat un rol important în transformarea stilului de interpretare scenică a dramaturgiei lui Shakespeare. (Creațiile sale în *Richard al II-lea* și *Hamlet* au revoluționat la vremea respectivă interpretările pînă atunci clasicizante).

În concepția lui John Gielgud scena trebuie să fie o tribună a ideilor și curentelor creatoare contemporane. Autorul cărții se întreabă dacă trupe ca „English Stage Company” sau dramaturgi ca Osborne, Beckett, Pinter și Wesker s-ar fi bucurat de același succes fără contribuția lui Gielgud la ridicarea nivelului intelectual al publicului englez.